

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
27Гж.бр. 960/18
08.02.2018. године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија: Добриле Здравковић, председника већа, Снежане Лазић и Зорана Стаменковића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Т. Ц. из ..., кога заступа Александар Јовановић, адвокат из Ниша, против тужене Г. Ц. из ..., коју заступа Снежана Станковић Цонић, адвокат из Ниша, ради раскида уговора вредност спора 10.000,00 динара, одлучујући по жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу 30П.бр.24218/14 од 01.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 08.02.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца Т. Ц. из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Нишу 30П.бр.24218/14 од 01.04.2016. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се раскине и опозове уговор о поклону, закључен ...године и оверен пред Основним судом у Нишу Ов.1. бр. ..., којим је тужилац дао на поклон туженој непокретности ближе означене у овом ставу изреке, те да се тужена обавезе да примљени поклон врати. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 39.000,00 динара, у року од 15 дана по пријему пресуде.

Против првостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи и

усвоји његов тужбени захтев уз признавање парничних трошкова.

У одговору на жалбу тужена је оспорила жалбене наводе тужиоца.

Испитујући побијану пресуду на основу чл. 386. Закона о парничном поступку („Сл. гл. РС“ бр. 72/2011, 49/13, 74/13 и 55/14), Апелациони суд у Нишу је нашао да је жалба неоснована.

Пресуда није захваћена битним повредама поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 1. до 3., 5., 7. и 9. ЗПП, на које суд пази по службеној дужности, а не садржи ни битне повреде из чл. 374. ст. 2. тач. 12. ЗПП, на које се тужилац позива, јер нема недостатака због којих се не може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, на коме првостепени суд заснива своју одлуку странке су закључиле уговор о поклону Ов.1. бр. ... од ... године и то тужилац, као поклонодавац, а тужена, његова ћерка, као поклонопримац. Предмет поклона је катастарска парцела у ... са изграђеном породичном кућом, а по ЛН бр. ... КО ... Поклонодавац се обавезао да преда непокретности на дан овере уговора, с тим што је за себе и своју супругу задржао право доживотног плодуюживања на кући и осталим непокретностима које су предмет уговора. Тужилац сматра да се тужена не понаша у складу са закљученим уговором о поклону, да је незахвална и неблагодарна, с обзиром да је засновала ванбрачну заједницу са особом из комшилука, супротно датом обећању приликом његовог закључења.

Првостепени суд закључује да је тужбени захтев тужиоца неоснован, из разлога што побуда тужиоца да се тужена о њему и његовој супрузи, као родитељима, стара и пружа им издржавање, не утиче на пуноважност уговора о поклону и што је тужена испуњавала своје обавезе по уговору све док у томе није онемогућена од стране тужиоца.

Првостепени суд је донео правилну одлуку при чему је без утицаја то што се у истој позива на одредбе Закона о облигационим односима, које се тичу испуњења уговорних обавеза.

Наиме, уговор о поклону није регулисан позитивним прописима па се одредбе о опозиву тог уговора налазе у правним правилима имовинског права. Према параграфу 567. Српског грађанског законика, који се примењује на основу Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године, прописано је да поклонодавац може опозвати поклон ако након учињеног поклона тако осиромаша да не може живети, као и у случају када поклонопримац покаже велику неблагодарност према поклонодавцу, наносећи штету његовом животу, делу, части и нарушавајући његову слободу и имање. Свака неблагодарност, морална грешка поклонопримца према поклонодавцу, не представља разлог за опозив уговора о поклону, већ она треба да буде „велика“ или „груба“, а њена оцена врши се према одређеном стандарду и схватањима друштвене средине у којима се странке налазе.

Првостепени суд у побијаној пресуди правилно утврђује да у конкретном случају међусобна неслагања око ванбрачног статуса тужене и жеља тужиоца да она не

заснује ванбрачну заједницу, због чега долази до повремених свађа између странака, не могу бити квалификоване као груба неблагодарност, ни одсуство пажње, помоћи и захвалности, коју је он, као поклонодавац, очекивао, а није добио од поклонопримца. На правно ваљани начин утврђено је да је тужилац са туженом био у добрим односима до 2011. године, када је она напустила радно место у ... и дошла код родитеља у ..., да би са њима живела, након чега је уследило закључење уговора о поклону, а до несугласица је дошло након тога што је тужилац закључио да је она исказала наклоност према мушкарцу из комшилука, са чиме се он није саглашавао. Тужилац је тај који је тужену истеривао из куће, избацивао њене личне ствари, није јој дозвољавао да уђе у кућу, због чега се она за помоћ обраћала сестри у ..., а против тужиоца је подносила и кривичну пријаву због насиља у породици, која је као таква одбачена. Он током поступка није доказао да је било којим понашањем тужене угрожен његов физички интегритет, живот и здравље, у смислу наведених одредби Српског грађанског законика.

Неосновано се жалбом тужиоца указује на пропусте првостепеног суда у побијаној пресуди, а у смислу да нису примењене одредбе параграфа Српског грађанског законика, којим је регулисан уговор о поклону, већ да се суд бавио испуњењем уговорних обавеза из спорног правног посла, са позивањем да се у конкретном случају не ради о уговору о доживотном издржавању, већ о уговору о поклону. Неосновано се указује и на то да је изведен погрешан закључак из изјава саслушаних сведока и странака о томе да не постоји неблагодарност, као ни увреде које је тужена упућивала тужиоцу, јер самим подношењем кривичне пријаве против оца, исказана је груба неблагодарност од стране тужене.

И по становишту овог суда тужиоцу од стране тужене није ускраћена елементарна пажња, она није показала грубу неблагодарност и непоштовање својих законских и моралних обавеза, а тужилац ничим није доказао да понашање тужене узрокује разлоге за раскид и опозив закљученог уговора о поклону. Уговор о поклону је уговор којим поклонодавац даје или обећава поклонопримцу бесплатно и добровољно неку имовинску вредност, а поклонопримац то прима или прихвата. За овај уговор битно је да постоји споразум између поклонодавца и поклонопримца о предмету поклона и воља да се тај предмет поклони, односно прими као поклон. Према томе, карактеристика уговора је у томе што постоји бесплатност поклањања, односно, што поклонодавац извршењем поклона не добија право на противчинидбу и што такву чинидбу извршава добровољно. У смислу наведеног неосновано се тужилац позива да је приликом закључења овог правног посла очекивао да се она о родитељима брине и да их издржава, без права на удају, при чему из самог уговора проистиче да су тужилац и његова супруга, по овом правном послу, задржали само право плодоуживања, а друге обавезе и ограничења истим нису предвиђене.

Како се ни осталим жалбеним наводима не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, као ни правилност примене материјалног права, већ се врши анализа изведених доказа и неосновано напада правна оцена истих дата од стране првостепеног суда, овај суд је жалбу тужилаца-противтужених одбио као неосновану, а побијану пресуду потврдио.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, јер је донета у складу са

одредбама чл.153. и 154. ЗПП, према стварним и нужним трошковима туженог, а што прихвата и овај суд. Туженој не припада право на накнаду трошкова за састав одговора на жалбу јер иси не спадају у нужне трошкове, сходно одредбама чл.153.ЗПП.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе чл. 390. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, 08.02.2018. године, 27Гж.бр.960/18

**Председник већа-судија
Добрила Здравковић,с.р.**

**Тачност преписа потврђује
Управитељ судске писарнице**